

af dette Forslag tillade mig endnu engang at gaae tilbage til at oplyse, hvad der er forefaldet med Hensyn til dette Lovforslag. Da Lovforslaget blev forelagt, lod § 3, som følger — jeg skal tillade mig med den høitærede Formands Tilladelse at læse det op —: „Krigsministeren bemyndiges til for et Tidsrum af ikke over 2 Aar fra den 1ste April 1868 af at regne at tage de til ovennævnte Veiranlæg med tilhørende Dvølfesterrain nødvendige Grundarealer midlertidig i Besiddelse efter Fornødenhed, imod at der efter hver Veirtids Dphør udredes til de paagjældende Grundeiere en Erstatning, der enten fastsættes ved mindelig Dvereenskomst, eller, saafremt saadan ikke kan opnaaes, ved lovmæssig Burdering.“ Ved lovmæssig Burdering tænkte man sig Anvendelse af den i saa Henseende gjældende Lovgivning, navnlig Frd. af 9de Mai 1806. Smidlertid fremsatte det Udvalg, der behandlede dette Lovudkast, det Forslag, at der skulde tilføies Bestemmelser om Sammensætningen af en Burderingscommission, som skulde vurdere Skaden, og Ordføreren for dette Udvalg udtalte da Følgende her i Thinget: „Der er dernæst endnu et Punkt, hvormed Udvalget har bekræftiget sig en Deel, og det er Spørgsmaalet om Erstatningen til de Grundeiere, hvis Jorder ville blive bestadigede ved Veirøvelserne. Udvalget har meent, at det var af væsentlig Betydning, at man drog saa megen Omhu som muligt for, at Erstatningen blev virkelig fyldestgjørende, og man har derfor troet at burde fremsætte Forslag, der væsentlig ere af samme Natur som det Forslag, der i en lignende Anledning blev fremsat med Hensyn til et andet Lovforslag, nemlig Lovforslaget om Sindshygeanstalten ved Bordingborg. Man har troet, at Formerne for Burderingen der ved vilde blive meest betryggende, og man har desuden foreslaaet en Bestemmelse, ved hvis Vedtagelse man har troet, at Betyggelsen vilde blive endnu større. Vi have nemlig foreslaaet, at Commissionen skal sammentræde før Veirtiden for at tage Syn over det Terrain, som man med Sikkerhed veed vil blive anvendt, hvorpaa Commissionen, efterhaanden som der optaaer Bestadigelser, skal foretage Besigtigelser og derpaa foretage den endelige Bur-

dering umiddelbart efter Dvølfernes Dphør. Udvalget har her iøvrigt forudsat — og det fremgaaer efter dets Formening ogsaa tilstrækkeligt af Lovforslaget — at der ikke vil blive skredet til saadanne Burderinger, uden at Forsøg paa at tilveiebringe mindelig Dvereenskomst ere mislykkede.“ Det var altsaa, for at Sammensætningen af Commissionen skulde være saa betryggende for de Skadelidende, som muligt, at Udvalget stillede dette Forslag. Jeg skal tillade mig ogsaa at oplæse, hvad Krigsministeren i den Anledning åttrede: „Det 5te Forslag indeholder en Bestemmelse om Sammensætningen af den Burderingscommission, som skal vurdere den Skade, der anrettes ved Dvølfene, og bestemme den Godtgjørelse, som tilkommer Eier og Bruger for Benyttelsen af Jorden. Jeg har, efterat jeg har forhandlet med Udvalget, faaet nogen Betænkelse ved denne Commissions Sammensætning. Det er som Følge af Samraad med Finantsministeren og Indenrigsministeren, at jeg er kommen til det Resultat, at jeg bør forbeholde mig en ny Forhandling med Udvalget om dette Punkt. Jeg skal ikke nu bestemt modsætte mig Forslaget, men jeg skal dog bemærke, at min Betænkelse navnlig gaaer ud paa, om Statens Interesse vil være tilstrækkeligt varetagen ved denne Commission, og om ikke et mindre Apparat kunde være ønskeligt. Denne Commission vil, troer jeg, komme til at forsanle sig temmelig ofte, der vil hyppigt være Anledning til at samle Commissionen, men jo større den er, jo vanskeligere er det. Jeg troer derfor, at praktiske Hensyn ogsaa der bør gjøre sig gjældende. Om det er nødvendigt, at der indføres nogen Bestemmelse om, at Commissionen kan tilrædes eller dens Forhandlinger overværes af Delegerede fra Militæretaten, er et Punkt, som jeg ikke er ganske paa det Rene med.“ Jeg skal bemærke her, at naar jeg havde Betænkelse dengang paa Statskassens Begne, var det ikke, fordi jeg frygtede for, at Erstatningssummerne skulde løbe formeget op — den Frygt har jeg ingenstunde næret og heller ikke udtalt —, men jeg frygtede for, at naar man satte et stort og compliceret Apparat i Bevægelse, vilde man paadrage Statskassen meget betydelige Udgif-